

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

25 лютого 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 560/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів Комісії: Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Прилипка С.М. - доповідача, Устименко В.Є.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Голосіївського районного суду міста Києва Калініченко Лариси Степанівни за зверненням Мартиненка Ігоря Івановича,

встановила:

У липні та вересні 2015 року на адресу Комісії надійшли скарги Мартиненка І.І. щодо поведінки судді Голосіївського районного суду міста Києва Калініченко Л.С.

Заявник скаржиться на незаконну відмову в доступі до правосуддя що унеможливило позивачу реалізацію наданих йому процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків під час розгляду цивільної справи № 752/6812/15-ц за позовом Мартиненка І.І. до ПАТ «Укрсоцбанк» про розірвання кредитного договору та визнання недійсними його частин. А саме заявник зазначає про несвоєчасне повідомлення Мартиненка І.І. про судові засідання 30 червня 2015 року, в якому розглядалось клопотання про витребування доказів.

З урахуванням викладених обставин, скаржник просить Комісію притягнути вказаного суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до ст. 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні даних та обставин.

Розглянувши висновок члена Комісії та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, Комісія дійшла висновку, що дисциплінарне провадження стосовно Калініченко Лариси Степанівни необхідно припинити з наступних підстав.

Установлено, що 20 квітня 2015 року до Голосіївського районного суду м. Києва надійшов позов Мартиненка Ігоря Івановича до Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» про розірвання кредитного договору та визнання недійсними його частин, який 22 квітня 2015 року автоматизованою системою документообігу суду розподілено у провадження судді Калініченко Л.С.

Ухвалою від 23 квітня 2015 року у зазначеній справі відкрито провадження та призначено судові засідання на 10 червня 2015 року, про що особам, які беруть участь у справі, надіслано судові повістки.

Відповідно до пояснень судді, що підтверджуються наданими копіями окремих матеріалів справи вбачається, що 10 червня 2015 року судові засідання у справі не відбулося у зв'язку з ІНФОРМАЦІЯ_1. Розгляд справи відкладено на 29 липня 2015 року.

У зв'язку з надходженням до суду клопотань позивача про витребування доказів, судом призначено судові засідання з їх розгляду на 30 червня 2015 року з повідомленням осіб, які беруть участь у справі, шляхом надіслання судових повісток.

Як свідчать повідомлення про вручення поштових відправлень, які містяться в матеріалах справи, дійсно повістка в судові засідання, призначене на 30 червня 2015 року, вручена Мартиненку І.І. несвоєчасно, а саме – 03 липня 2015 року, про що останнім зазначено у своїй скарзі.

Однак слід зазначити, що з огляду на матеріали справи вбачається, що судова повістка про виклик Мартиненка І.І. в судові засідання, призначене на 30 червня 2015 року підписана суддею Калініченко Л.С. 12 червня 2015 року.

Варто зазначити, що відправлення поштової кореспонденції особам, які беруть участь у справі, не здійснюється суддею особисто, а відповідно до Інструкції з діловодства в місцевих загальних судах, апеляційних судах областей, апеляційних судах міст Києва та Севастополя, Апеляційному суді Автономної Республіки Крим та Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ, затвердженій наказом державної судової адміністрації № 173 від 17 грудня 2013 року даний обов'язок покладено на працівників апарату суду.

Крім того, доводи скарги Мартиненка І.І. щодо проведення судового засідання у справі без його участі та позбавлення його права довести обставини, на які він посилається у позові та клопотаннях, не відповідають дійсності.

Так, на 30 червня 2015 року було призначено судові засідання лише з розгляду поданих позивачем клопотань про витребування доказів, а судові засідання з розгляду справи по суті призначалося на 29 липня 2015 року.

Крім того, 30 червня 2015 року судові засідання у справі не відбулося у зв'язку з розглядом суддею у призначений час клопотань органів досудового розслідування. Розгляд клопотань про витребування доказів було відкладено на 14 липня 2015 року.

Суддею зазначено, що у судовому засіданні 14 липня 2015 року представником позивача заявлено відвід судді від участі у справі у зв'язку з

проведенням судових засідань без участі позивача та його представника, про що свідчить несвоєчасне надіслання повістки в судове засідання, призначене на 30 червня 2015 року. У зв'язку з викладеним представник позивача, якого підтримав позивач, висловлював недовіру судді, вказував на її необ'єктивність та упередженість під час розгляду справи.

У задоволенні заявленого 14 липня 2015 року представником позивача відводу судді від участі у справі відмовлено у зв'язку з його безпідставністю. Слід зазначити, що такі висновки сторони позивача можна вважати передчасними оскільки судом не приймалося жодного процесуального рішення у справі, окрім ухвали про відкриття провадження.

Крім того, у поясненнях суддею Калініченко Л.С. зазначено, що 14 липня 2015 року судом розглянуто клопотання позивача про витребування доказів у справі, а саме - податкової звітності Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» у Державної податкової інспекції у Голосіївському районі ГУ ДФС у м. Києві за період з 24 червня 2009 року по теперішній час, податкової звітності Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» у Національного банку України за цей же період та страхового договору щодо здійснення страхування фінансових ризиків по кредитного договору №014/718730-КЯ від 05 вересня 2008 року у Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» за період з 05 вересня 2008 року по теперішній час, у задоволенні якого відмовлено.

Суддя пояснила, що зі змісту позовної заяви суд не вбачав необхідності витребування таких доказів, про які просив представник позивача, а які саме обставини справи можуть підтвердити ці докази, сторона позивача не зазначала. Крім цього, звертаючись до суду із заявою про витребування доказів, сторона позивача не зазначила про складнощі у їх самостійному отриманні, чим не дотримала вимоги статті 137 ЦПК України.

У судовому засіданні 24 липня 2015 року представником позивача було знову заявлено відвід судді від участі у справі з підстав, відвід за якими розглянуто у попередньому судовому засіданні 14 липня 2015 року, вказавши також як на підставу для відводу про відмову судді у задоволенні клопотання про витребування доказів.

Оскільки зазначені обставини не є підставою для відводу згідно зі статтею 20 ЦПК України, у задоволенні заявленого відводу судді було відмовлено.

У подальшому в судовому засіданні розглянуто заяву представника позивача від 24 липня 2015 року про залишення позовної заяви без розгляду, яку судом було задоволено.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначені статтею 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Таким чином, відомостей про наявність в діях судді Калініченко Л.С. ознак проступку, наслідком якого може бути притягнення її до дисциплінарної відповідальності Комісією не встановлено.

Відповідно до Указу Президента України «Про звільнення суддів» № 64/2016 від 24 лютого 2016 року суддю Голосіївського районного суду міста Києва Калініченко Ларису Степанівну звільнено з посади у зв'язку з порушенням присяги судді.

Керуючись ст.ст. 92-95, 101, 105 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Комісія

вирішила:

Дисциплінарне провадження стосовно Калініченко Лариси Степанівни припинити.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

В.Є. Устименко